

VIIMASED ILMUMISED JA TAEVAMINEK

JEEUSE kuueteistkümnes morontiailmumine toimus reedel, 5. mail kella üheksa paiku õhtul Nikodeemose õuel. Tol õhtul olid Jeruusalemma uskujad teinud esimese katse pärast ülestõusmist kokku tulla. Selleks ajaks olid siia kogunenud üksteist apostlit, naiskorpust koos oma kaaslastega ja veel ligikaudu viiskümmend juhtivat jüngrid, sealhulgas mitmed kreekelased. See uskujate seltskond oli juba üle poole tunni omavahel vestelnud, kui äkki ilmus Meister selgelt nähtavana morontiakujul ja hakkas neid kohe õpetama. Jeesus ütles:

² ¶ „Rahu olgu teiega. See on kõige esinduslikum uskujate rühm — apostlid ja jüngrid, nii mehed kui ka naised —, kellele ma olen pärast lihast vabanemist ilmunud. Nagu te mäletate, teatasin teile juba varem, et minu viibimine teie seas jõuab paratamatult lõpule; ma ütlesin teile, et ma pean Isa juurde tagasi pöörduma. Tookord kirjeldasin ma teile selgelt, kuidas juutide ülempreestrid ja valitsejad annavad mind üles ning lasevad hukata, ja ütlesin, et ma tõusen hauast. Miks te lasite siis end kõigest sellest sedavõrd häirida, kui nii juhtuski? Miks olite nii üllatunud, kui ma kolmandal päeval hauast tõusin? Te ei uskunud mind, sest olite kuulnud küll mu sõnu, aga polnud nende tähendust mõistnud.

³ Nüüd aga peaksite avama oma kõrvad mu sõnadele vältimaks jälle sama viga, et kuulate mu õpetust vaid mõistusega, südames selle tähendust mõistmata. Alates sellest ajast, kui ma teie sekka tulin, olen õpetanud teile, et minu ainus eesmärk on ilmutada oma taevast Isa tema maistele lastele. Olen teinud läbi Jumalat ilmutava annetumise selleks, et teie võiksite kogeda Jumala tundmise eluteed. Olen ilmutanud Jumalat teie taevase Isana, olen ilmutanud teid kui Jumala poegi maa peal. See on tõsiasi, et Jumal armastab teid, oma poegi. Usk minu sõnadesse teeb selle tõsiasja teie südames igaveseks ja elavaks tõeks. Kui te elava usu kaudu Jumalast jumalikult teadlikuks saate, sünnite vaimust kui valguse ja elu lapsed igavesse ellu, milles te tõusete universumite universumis üha kõrgemale, kuni jõuate Jumala, Paradiisi-Isa leidmise kogemuseni.

⁴ Manitsen teid alati meeles pidama, et teie ülesanne on levitada inimeste seas taevariigi evangeeliumi — Jumala isaduse reaalsust ja tõde inimesest kui tema pojast. Kuulutage heade sõnumite kogu tõde, mitte ainult üht osa päästvast evangeeliumist. Minu ülestõusmiskogemus teie sõnumit ei muuda. Usu kaudu

saavutatud Jumala poja seisus on endiselt taevariigi evangeeliumi päästev tõde. Te peate minema jutlustama jumala armastust ja inimese teenimist. Maailmal on kõige enam vaja teada just seda: inimesed on Jumala pojad ja võivad seda õilistavat tõde reaalselt kogeda usu ja igapäevakogemuste kaudu. Minu annetumine peaks aitama kõigil inimestel teada saada, et nad on Jumala lapsed, aga sellest teadmisest ei piisa, kui nad isiklikult usu kaudu ei mõista päästvat tõde, et nad on igavese Isa elava vaimu pojad. Taevariigi evangeelium käsitleb Isa armastust ja tema maapealsete laste teenimist.

⁵ Teie siin teate, et ma olen surnuist üles tõusnud, kuid selles pole midagi imelikku. Mul on meelevald anda oma elu ja see uuesti tagasi võtta: Isa annab oma Paradiisi-Poegadele selle võime. Pigem peaks teid südames erutama teadmine, et varsti pärast seda, kui ma Joosepi uuest hauakambrist lahkusin, asusid ühe ajastu surnud igavesele tõusuteele. Ma elasin oma elu inimesena selleks, et näidata, kuidas te võite elava teenimise kaudu ilmutada Jumalat oma kaasinimestele, nii nagu mina olen teid armastades ja teenides teile Jumalat ilmutanud. Olen elanud teie seas Inimese Pojana, et te võiksite koos kõigi teiste inimestega teada, et olete tõepoolest Jumala pojad. Seepärast minge nüüd üle kogu maailma laiali seda taevariigi evangeeliumi kõigile inimestele jutlustama. Armastage kõiki inimesi, nagu mina olen teid armastanud; teenige oma kaasinimesi nii, nagu mina olen teid teeninud. Muidu olete saanud, muidu ka andke. Jääge siia Jeruusalemma vaid seniks, kuni mina olen Isa juurde naasnud ja teile Tõe Vaimu saatnud. Tema juhib teid avarama tõe juurde ja mina tulen koos teiega kõikjale maailma. Ma olen alati teiega ja jätan teiega oma rahu.”

⁶ ¶ Kui Meister oli kõnelnud, kadus ta neil silmist. Koidik oli juba käes, kui uskujad laiali läksid. Nad olid kogu ööks kokku jäänud, et arutada tõsiselt Meistri manitsusi ja kõike muud, mis nendega oli juhtunud. Jaakobus Sebedeus ja teised apostlid rääkisid rahvale oma kohtumisest morontia-Jeesusega Galileas ja tema kolmest ilmumisest neile.

1. ILMUMINE SÜHHARIS

¹ Sabati, 13. mai õhtupoolikul kella nelja paiku ilmus Meister Naldale ja umbes seitsmekümne viiele samaarlasest uskujale Sühharis Jaakobi kaevu lähedal. Uskujatel oli tavaks koos käia paigas, kus Jeesus oli

Naldale eluveest rääkinud. Kui nad tol päeval olid surnuist ülestõusmise üle arutamise lõpetanud, ilmus äkki nende ette Jeesus ja ütles:

² ¶ „Rahu olgu teiega. Te tunnete rõõmu, et mina olen ülestõusmine ja elu, aga teil pole sellest mingit kasu, kui te ei ole kõigepealt sündinud igavesest vaimust ja saanud seeläbi usu kaudu kingiks igavest elu. Kui te olete minu Isa usupojad, ei sure te kunagi; te ei hukku. Taevariigi evangeelium on teile õpetanud, et kõik inimesed on Jumala pojad. Ja seda head sõnumit taevase Isa armastusest oma maiste laste vastu tuleb kanda kogu maailmale. On tulnud aeg, mil te ei palvelda Jumalat Gerisimi mäel ega Jeruusalemmas, vaid seal, kus te olete, ja sellistena, nagu olete, vaimus ja tões. Teie hinged päästab teie usk. Pääsemine on Jumala kingitus kõigile, kes usuvad end tema pojad olevat. Aga ärge eksige: pääsemine on küll Jumala tasuta kingitus ja see anneta takse kõigile, kes selle usu kaudu vastu võtavad, kuid sellele järgneb vaimuelu viljade kandmine inimelu ajal. Jumala isaduse õpetuse tunnustamine tähendab, et te võtate vabalt vastu ka sellega seotud tõe inimestevahelise vendluse kohta. Kui inimene on teie vend, on ta teile veel enam kui ligimene, keda Isa käsib armastada nagu iseennast. Venda, kes kuulub su oma perre, sa mitte ainult ei armasta perekondliku kiindumusega, vaid ka teenid nagu iseennast. Ja te armastate ja teenite oma venda nii seepärast, et mina olen teid, oma vendi, selliselt armastanud ja teeninud. Minge siis kõik laiali üle kogu maailma ja rääkige seda head sõnumit igapäevale kõigi rasside, hõimude ja rahvaste seas. Minu vaim käib teie ees ja ma olen alati teiega.”

³ ¶ Meistri ilmumine hämmastas samaarlasti väga ning nad kiirustasid lähimatesse linnadesse ja külladesse levitama uudist, et on näinud Jeesust, kes nendega kõneles. See oli Meistri seitsmeteistkümnendal moorontiailmumise päeval.

2. ILMUMINE FOINIIKIAS

¹ Meistri kaheksateistkümnendal moorontiailmumise päeval, 16. mail Tüüroses veidi enne kella üheksat õhtul. Ta ilmus jälle uskujate koosoleku lõpus, kui rahvas hakkas juba laiali minema, ja ütles:

² ¶ „Rahu olgu teiega. Teid rõõmustab teadmine, et Inimese Poeg on surnuist üles tõusnud, sest tänu sellele teate, et ka teie jääte koos oma vendadega pärast sureliku surma ellu. Ent ellujäämine sõltub sellest, kas te olete enne seda sündinud tõeotsimise ja Jumala leidmise vaimust. Eluleiba ja -vett antakse vaid neile, kes janunevad tõe ja õigluse — Jumala järele.

Tõsiasi, et surnud üles tõusevad, ei ole veel taevariigi evangeelium. Kõik need suured tõesed ja kõik need faktid on selles suhtes evangeeliumiga seotud, et kuuluvad hea sõnumi uskumise tulemustesse ja nende uskujate hilisemas kogemuses, kellest saavad usu kaudu teos ja tões igavese Jumala igikestvad pojad. Mu Isa saatis mind maailma kuulutama oma poegade pääsemist kõigile inimestele. Ja nii saadan ka mina teid välja jutlustama poegade pääsemist. Pääsemine on Jumala tasuta kingitus, ent vaimust sündinud hakkavad kohe kandma vaimuvilju, teenides armastavalt loodudolenditest kaaslasti. Vaimust sündinud ja Jumalat tundvate surelike elus ilmnevad jumaliku vaimu viljad armastav teenimine, isetu pühendumine, julge usatus, siiras õigus, valgustatud ausus, kustumatu lootus, kindel usaldus, halastav hoolekanne, vankumatu headus, andestav sallivus ja püsiv rahu. Kui end uskujaks tunnistanud inimesed ei kannu oma elus neid jumaliku vaimu vilju, on nad surnud; neis pole Tõe Vaimu; nad on elava viinapuu kasutud oksad, mis peagi eemaldatakse. Minu Isa nõuab usulastelt, et nad rohket vaimuvilja kannaksid. Seega, kui te ei ole viljakad, kaevab ta teie juured välja ja lõikab teie viljatud oksad maha. Mida enam te jumalariigis taeva poole liigute, seda enam peate kandma vaimuvilju. Taevariiki võite astuda lapsena, kuid Isa nõuab teilt kasvamisest armu kaudu vaimsesse täiskasvanuikka. Ja kui te lähete välja kõigile rahvastele taevariigi kohta head sõnumit kuulutama, sammun mina teie ees ja minu Tõe Vaim jääb teie südameisse. Ma jätan teiega oma rahu.”

³ ¶ Ja siis kadus Meister neil silmist. Järgmisel päeval lahkusid Tüüroses inimesed, kes kandsid selle loo edasi Siidonini ja isegi Antiookiani ja Damaskuseni. Jeesus oli käinud inimesena nende uskujate juures ja nad tundsid Meistri ruttu ära, kui ta neid õpetama hakkas. Ta sõpradel läks küll nähtava morontiaukuju äratundmisega veidi aega, aga kui ta rääkima hakkas, tundsid nad tema isiksuse alati kiiresti ära.

3. VIIMANE ILMUMINE JERUUSALEMMA

¹ Neljapäeval, 18. mai varahommikul ilmus Jeesus maa peal morontiaaisiksusena viimast korda. Kui üks teist apostlit hakkasid Maarja Markuse maja ülakambri just hommikust sööma, ilmus Jeesus nende juurde ja ütles:

² ¶ „Rahu olgu teiega. Palusin teil seniks siia Jeruusalemma jääda, kuni ma veel Isa juurde pole tõusnud ja teile Tõe Vaimu saatnud, kes peagi kogu liha peale välja valatakse ja teile kõrgelt väge annab.” Seeloot Siimon katkestas Jeesust, küsides: „Kas sa, Meis-

ter, taastad siis kuningriigi ja me näeme Jumala auhiilguse avaldumist maa peal?” Kui Jeesus oli Siimoni küsimuse ära kuulnud, vastas ta: „Siimon, sa oled ikka veel kinni oma vanades ideedes juudi messiast ja ainelisest kuningriigist. Aga kui vaim on teie peale laskunud, saate vaimujõudu ja lähete peagi kogu maailma seda taevariigi evangeeliumi kuulutama. Ja nii nagu Isa mind siia maailma saatis, saadan ka mina teid. Ja ma soovin, et te üksteist armastaksite ja usaldaksite. Juudast pole enam teie seas, sest tema armastus jahtus ja ta keeldus teid, oma ustavaid vendi, usaldamast. Kas te pole pühakirjast lugenud kohta, kus on kirjutatud: „Inimesel pole hea olla üksi. Mitte keegi ei ela iseenelele?” Ja ka seda kohta, kus öeldakse: „Kes tahab sõpru leida, peab end sõbralikult ülal pidama?” Kas ma ei saanud teid alati kahekaupa õpetama, et te ei tunneks üksindust ega langeks eraldatuse hätta ja viletsusse? Te teate hästi sedagi, et kui mina olin inimene, ei lubanud ma ka endal kaua järjest üksi olla. Meie tutvuse algusest saadik olid kaks-kolm teie seast alati minu kõrval või väga lähedal käepärast isegi siis, kui ma Isaga vestlesin. Seega usaldage üksteist. Ja seda on vaja seda enam, et ma jätan teid täna maailma üksi. Tund on tulnud, ma lähen nüüd Isa juurde.”

³ ¶ Seda öelnud, kutsus ta nad käeviipega kaasa ja viis välja Õlimäele, kus enne Urantialt lahkumist nendega hüvasti jättis. See Õlimäele minek oli pühalik toiming. Ülakambrist lahkumisest kuni Õlimäele jõudmiseni, kus Jeesus nendega seisma jäi, ei lausunud ühtegi sõna.

4. JUUDA LANGUSE PÕHJUSED

¹ Oma hüvastijätusõnumi esimeses pooles tuletas Meister apostlitele meelde Juuda kaotust ja seadis nende äraandjast kaastöölise traagilise saatuse pühalikuks hoiatuseks ühiskonnast ja vendadest eraldumise ohtude eest. Selle ja tulevaste ajastute uskujate jaoks on vast kasulik vaadelda lühidalt Juuda languse põhjusi, võttes arvesse Meistri märkusi ja hilisemate sajandite jooksul ilmnenu.

² Nüüd sellele tragöödiale tagasi vaadates näeme, et Juudas sattus eksiteele eeskätt seepärast, et oli isiksusena teistest märgatavalt eraldi, endasse sulgunud ja eemal tavalistest sotsiaalsetest kontaktidest. Ta keeldus järjekindlalt kaasapostlitele oma mõtteid usaldamast ning nendega vabalt ja vennalikult suhtlemast. Ent eraklik loomus üksi poleks Juudale nii palju häda kaela toonud, kui ta armastus oleks suurenenud ja ta ise vaimses armus kasvanud. Asja tegi halvemaks ka

see, et ta pidas vimma ja soosis selliseid psühholoogilisi vaenlasi nagu kättemaksuiha ja üldine soov kellelegi kõigi oma pettumuste eest „tagasi teha”.

³ See individuaalsete iseärasuste ja meele kalduvuste kahetsusväärne kombinatsioon viiski hävingule heade kavatsustega mehe, kes ei suutnud neid pahesid armastuse, usu ja usaldusega alistada. Seda, et Juudas poleks tarvitsenud eksiteele sattuda, tõendasid hästi Toomas ja Naatanael, keda painasid samasugune kahtlustamiskalduvus ja üliarenenud individualism. Ka Andreas ja Matteus kaldusid paljus sellesse suunda. Aga need mehed hakkasid aja möödudes Jeesust ja oma apostlitest kaaslasti üha enam, mitte üha vähem armastama. Nende armastus ja tõetundmine kasvasid. Nad lootsid oma vendadele üha rohkem ja omandasid aegamööda võime oma mõtteid kaaslastele usaldada. Juudas keeldus järjekindlalt oma vendadega usalduslikult vestlemast. Kui temas kuhjusid emotsionaalsed konfliktid, sundides teda siiski end avama, et leevendust leida, küsis ta alati nõu ja sai ebamõistlikku lohutust oma vaimuseta sugulastelt või juhuslikelt tuttavatelt, kes olid taevariigi vaimsete reaalsuste hea käekäigu ja edenemise suhtes kas ükskõiksed või lausa vaenulikud, ehkki ta ise oli üks kaheteistkümnest selle taevariigi ametissepühitsetud saadikust maa peal.

⁴ Juuda maise võitluse lahingud lõppesid lüüasamisega tema järgmiste kalduvuste ja iseloomunõrkuste tõttu:

⁵ 1. ta oli erakliku loomuga inimolend. Ta oli väga individualistlik ja kujunes endassesulgunud ning seltimatuks isikuks;

⁶ ¶ 2. lapsena oli elu tema jaoks liiga kergeks tehtud. Ta pani ägedalt pahaks, kui keegi teda milleski takistas. Ta soovis alati võita, ta oli väga halb kaotaja;

⁷ ¶ 3. mitte kunagi ei omandanud ta filosoofilist meetodit pettumustega toimetulemiseks. Selle asemel et pidada pettumusi inimeksistenti tavaliseks paratamatuks jooneks, hakkas ta alati oma isiklikes raskustes ja pettumustes kas kedagi konkreetselt või oma kaaslasti üldiselt süüdistama;

⁸ ¶ 4. ta kaldus vimma pidama, ta haudus alati kättemaksu;

⁹ ¶ 5. talle ei meeldinud tõsiasjadele silma vaadata ja tema ellusuhtumine polnud siiras;

¹⁰ ¶ 6. talle ei meeldinud arutada isiklike probleeme oma lähimate kaaslastega; ta keeldus rääkimast oma raskustest tõeliste sõpradega ja nendega, kes teda tõesti armastasid. Kõigi koosoldud aastate jooksul ei läinud ta kordagi Meistri juurde puhtisikliku probleemiga;

¹¹ ¶ 7. talle ei saanudki selgeks, et ülla elu tõelised hüvitised on siiski vaimsed tasud, mida alati ei jagata selle ühe lühikese maise elu jooksul.

¹² ¶ Isiksuse pideva eraldatuse tagajärjel tema mured mitmekordistused, kurbus kasvas, ärevus suurenes ja meelegeid süvenes peaaegu talumatuks.

¹³ Ehkki sellel enesekesksel ja üliindividualistlikul apostlil oli palju psüühilisi, emotsionaalseid ja vaimseid hädasid, olid tema põhiraskused järgmised: isiksusena oli ta eraldihoidev, meelega poolest kahtlustav ja kättemaksuhimuline, loomult pahur ja vihakandev, emotsionaalselt aga sallimatu ja andestamatu; sotsiaalselt oli ta seltsimatu ja peaaegu täiesti enesesse sulgunud, vaimult muutus kõrgiks ja isekalt auahneks; ta eiras eluajal neid, kes teda armastasid, ja jäi surmas sõpradeta.

¹⁴ Need meelega seotud tegurid ja halvad mõjud seletavad kokkuvõttes, miks heade kavatsustega ja kunagi siiralt Jeesusesse uskunud inimene pärast mitmeaastast lähedast suhtlemist selle uueks muutva isiksusega oma kaaslased hülgas, pühast üritusest lahti ütles, oma pühast kutsumusest loobus ja jumaliku Meistri reetis.

5. MEISTRI TAEVASSETÕUSMINE

¹ Kell hakkas tolle neljapäeva, 18. mai hommikul pool kaheksa saama, kui Jeesus jõudis oma üheteistkümne vaikiva ja mõnevõrra hämmeldunud apostliga Õlimäe läänenõlvale. Selles paigas, kus ligikaudu kaks kolmandikku teest ülesmärke oli käidud, võisid nad vaadata üle kogu Jeruusalemma ja alla Ketsemanile. Nüüd valmistus Jeesus enne Urantialt lahkumist viimast korda apostlitega hüvasti jätma. Kui Meister seal nende ees seisis, põlvitasid nad käskimata ringi ümber tema ja ta ütles:

² ¶ „Käskisin teil jääda Jeruusalemma, kuni teile kõrgemalt väge antakse. Nüüd lahkun ma teie seast, tõusen oma Isa juurde ja saadan varsti, väga varsti Tõe Vaimu sellesse maailma, kus viibisin; ja kui ta on tulnud, peate hakkama uuesti taevariigi evangeeliumi kuulutama, algul Jeruusalemmas ja siis kõikjal kuni maailma kaugeimate paikadeni välja. Armastage inimesi armastusega, millega mina teid olen armastanud, ja teenige oma kaassurelikke nii, nagu mina olen teid teeninud. Ergutage oma elu vaimuviljadega hinge uskuma tõde, et inimene on Jumala poeg ning et kõik inimesed on vennad. Pidage meeles kõike, mis ma olen teile õpetanud, ja elu, mis ma olen teie seas elanud. Minu armastus on varjuna teie kohal, mu vaim

hakkab elama teie sisimas ja mu rahu jääb teiega. Hüvasti.”

³ ¶ Seda öelnud, kadus Meistri morontiaakuju nende silmist. See Jeesuse niinimetatud taevaminek ei erine nud mitte millegi poolest teistest kadumistest surelike silmist tema neljakümnepäevase morontiaelujärgu ajal Urantial.

⁴ Meister läks Edentiasse Jerusemi kaudu, kus Kõige kõrgemad vabastasid Paradiisi-Poja järelevalve all Jeesus Naatsaretlase morontiaiseisundist ja taastasid taevatõusmise vaimukanalite kaudu tema seisundi Paradiisi-Pojana ja Salvingtoni ülima suveräänina.

⁵ Tol hommikul kella kolmveerand kaheksa paiku kadus Jeesuse morontiaakuju oma üheteistkümne apostli silmist, et alustada tõusu Isa paremale käele ja saada seal ametlik kinnitus Nebadoni universumi lõplikule suverääniseisusele.

6. PEETRUS KUTSUB KOKKU KOOSOLEKU

¹ Peetruse käsul läksid Johannes Markus ja teised juhtivad jüngreid Maarja Markuse majja kokku kutsuma. Kella poole üheteistkümneks olid sada kaksikümne tähtsaimat Jeesuse Jeruusalemmas elavat jüngrit tulnud kuulama teateid Meistri hüvastijätusõnumist ja taevatõusmisest. Nende hulgas oli ka Jeesuse ema Maarja. Ta oli koos Johannes Sebedeusega tagasi tulnud siis, kui apostlid naasid oma hiljutiselt reisilt Galileasse. Varsti pärast nelipühi pöördus ta tagasi Saloome majja Betsaidas. Sellel jüngrite esimesel koosolekul pärast Jeesuse planeedi-elujärgu lõpu le jõudmist viibis ka Jeesuse vend Jaakobus.

² Siimon Peetrus võttis kõigi apostlite nimel kõnelemise enda peale ja tegi vapustava ettekande üheteistkümne viimastest kohtumisest Meistriga, kirjeldades väga liigutavalt Meistri lõplikku hüvastijätu ja taevasse minekut. See oli koosolek, mille sarnast polnud selles maailmas seni veel toimunud. See osa koosolekust kestis peaaegu tund aega. Seejärel selgitas Peetrus, et nad olid otsustanud valida kedagi Juudas Iskarioti asemele, ning kuulutas välja vaheaja, mille jooksul apostlid pidid otsustama, kumb kahest sellele ametikohale pakutud mehest valida — Mattias või Justus.

³ Siis läksid üksteist apostlit trepist alla ja otsustasid heita liisku, kumb mees peaks Juuda asemel apostlina teenima hakkama. Liisk langes Mattiasele ja tema kuuluta tigi uueks apostliks. Ta seati korrakohaselt ametisse ning määrati varahoidjaks. Kuid Mattiasse roll apostlite hilisemas tegevuses jäi väga väikeseks.

⁴ ¶ Varsti pärast nelipühi läksid kaksikud tagasi oma koju Galileasse. Ka seloot Siimon jäi mõneks

ajaks koju, enne kui suundus evangeeliumi jutlustama. Toomas oli veidi aega rahutu ja jätkas siis õpetamist. Naatanaelil olid Peetrusega üha suuremad lahkarmused, sest taevariigi evangeeliumi kuulutamise asemel jutlustas Peetrus Jeesusest. Järgmise kuu keskpaigaks muutusid need lahkkelid nii ägedaks, et Naatanael tõmbus kõrvale ja läks Filadelfiasse Abnerit ning Laatsarust külastama. Viibinud umbes aasta Filadelfias, suundus ta teisele poole Mesopotaamiat kuuluta-

ma evangeeliumi, nagu tema sellest aru sai.

⁵ Nii jäid Jeruusalemma evangeeliumi kuulutama kaheteistkümnest esialgsest apostlist ainult kuus: Peetrus, Andreas, Jaakobus, Johannes, Filippus ja Matteus.

⁶ ¶ Keskpäeva paiku läksid apostlid ülakambrisse oma vendade juurde tagasi ja teatasid, et Mattias oli apostliks valitud. Siis kutsus Peetrus kõiki uskujaid üles palvetama, et nad oleksid valmis vastu võtma vaimu, mille Meister oli lubanud neile kingiks saata.